

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Цветомила Данова

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
в присъствието на прокурора Б. Д. П.
като разглежда докладваното от Биляна М. Вранчева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231100606816 по описа за 2023 година
установи следното:

Производството по делото е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 10.05.2023г., постановена по НОХД № 13932/2020г. на СРС, NO, 107 състав. съдът е признал подсъдимия М. П. Н. за невинен по обвинение за извършено престъпление по чл. 211 вр.чл.209 ал.1 вр.чл.26 ал. 1 вр.чл.29ал. 1 б. А и Б от НК.

Със същата присъда на основание чл. 190 ал. 1 от НПК са оставени за сметка на държавата направените по делото разноси, вещественото доказателство по делото СД – е оставено по делото.

Срещу присъдата, в срока по чл. 319, ал.1 НПК е постъпил протест от прокурор при СРП, както и по жалба на адв. Н. С., като пълномощник на частния обвинител В. Т.. Във въззивния протест и въззивната жалба се изразява недоволство от постановената присъда, като се счита същата за неправилна и необоснована. И в протеста, и в жалбата се твърди, че от доказателствата по делото може да се направи категоричен извод, че подсъдимият е извършил вмененото му престъпление. В депозирания протест се прави искане обжалваната присъда да бъде отменена и да бъде постановена нова, с която да бъде осъден подсъдимия. В депозираната жалба не са прави искане относно съдбата на обжалваната присъда като е посочено, че такива доводи ще бъдат представени в съдебно заседание.

В срока по чл. 322 НПК не са постъпили писмени възражения срещу подадените протест и жалба до даване ход на делото пред настоящата въззивна инстанция.

В закрито заседание, проведено на 27.09.2023 г. въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК, прецени, че за правилното изясняване на обстоятелствата по делото не се налага провеждането на съдебно следствие във въззивната инстанция и такова не бе проведено.

В хода на съдебните прения прокурорът поддържа протеста. Като поддържа изложеното в протеста моли съда да отмени протестираната присъда като постанови друга, с която да признае подсъдимия за виновен по така повдигнатото му обвинение.

Повереникът на частния обвинител, адв. С. поддържа подадената жалба като допълва, че не са събрани доказателства по делото подсъдимия да е започнал обещаните ремонтни работи. Също моли съда да отмени протестираната присъда като постанови друга, с която да признае подсъдимия за виновен по така повдигнатото му обвинение. Алтернативно моли да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Защитникът на подсъдимия, адв. К., заяви, че подадените протест и жалба са неоснователни и моли съда да потвърди първоинстанционната присъда като правилна и постановена след анализ на всички събрани по делото доказателства.

Подсъдимият Я. не се яви в съдебно заседание. Същия бе обявен за ОДИ и до датата на заседанието не бе открит.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO XIV-th въззивен състав след като обсъди доводите в депозирания протест на прокурор от СРП, в депозираната жалба на частния обвинител, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание и след като в съответствие е чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намери за установено следното:

На първо място, първоинстанционният съд е анализирал задълбочено и подробно събрания по делото доказателствен материал. При това правилно е установил фактите по делото. Ето защо и в тази част няма основание присъдата да бъде отменяна, или изменяна.

След самостоятелния анализ на доказателствената съвкупност по делото въззивният съд приема за установена фактическа обстановка, сходна е тази, приета от първоинстанционния съд, а именно:

Подсъдимият М. П. Н. е роден на **** г. в гр. София, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН *****.

Св. Х. Г.а Т.а през месец март 2018г. се запознала с подс. М. Н., тъй като били съседи в столичния кв. Ботунец. Поде. Н. разказал на Т.а, че работи като майстор и извършва ремонти. Х. Т.а знаела, че брат ѝ - св. В. Т., иска да направи ремонт в апартамента си, поради което свързала двамата, за да се уговорят. Самият св. В. Т. знаел от приятеля на сестра си - З., че той и поде. М. Н. са работили заедно на няколко обекта.

На неустановена дата през месец март 2018г./преди 16.03.2018г./ поде. М. Н. отишъл в

апартамента на св. В. Т. в гр. София, ул ****. Св. Т. показал на Н. какъс/ иска да се ремонтира, а поде. М. Н. потвърдил, че може да го направи за 800 лева и св. Т. се съгласил. На 16.03.2018г. поде. М. Н. отишъл в апартамента на св. Т., като занесъл дюшек и обяснил на св. Т., че щял да спи в апартамента, за да приключи за около 2-3 седмици ремонта. Поде. Н. занесъл и дребни инструменти за шпакловане и боядисване, както и стълба и чук. Поде. Н. поискал пари за закупуване на строителни материали. На 16.03.2018г. св. Т. дал на поде. Н. 400 лева. На следващия ден поде. Н. отишъл в апартамента и започнал да маже в коридора под наблюдението на племенника на св. Т. - св. В.М.. Поде. Н. използвал материали на св. Т., които последният имал в апартамента си. Н. попитал св. Т. защо не смени вратите на апартамента, като му казал, че има познат мебелист, който може да му направи кухня за около 1300 лева. Св. Т. се съгласил на предложението на подсъдимия. На 18.03.2018г. поде. М. Н. се появил в апартамента на св. Т., като водел със себе си неустановено лице, което представил като Иван, който трябвало да вземе размери за мебелите. На същата дата т*18.03.2018г., св. Т. дал на поде. Н. 950 лева за напавата на кухненски шкафове, 550 лева за интериорна врата на кухня и 500 лева за входна врата на апартамента.

Поде. М. Н. продължил да идва в апартамента на св. Т. и да маже стените и тавана в коридора на жилището, като използвал материалите на св. Т., като обяснявал, че тези, които бил закупил с парите, дадени му от св. Т., са натоварени в камион, който се бил повредил. На 20.03.2018г. поде. Н. и св. Т. отново се срещнали на адреса на св. Т. в гр. София, ул. ****, като му казал, че ще му уреди скъпа маса само за 200 лева и на 20.03.2018г. св. Т. дал на подсъдимия 200 лева за закупуване на кухненска маса.

На 26.03.2018г. на същия адрес - в гр. София, ул. ****, ал. 2, св. Т. дал на подсъдимия 80 лева за закупуване на врата тип хармоника, 120 лева за диодни лампи/които впоследствие били донесени в апартамента на св. Т. от подсъдимия/ и 100 лева аванс за труд. Поде. Н. поискал аванса за труд, тъй като жена му имала рожден ден.

На 29.03.2018г. в гр. София, в гр. София, ул. **** поде. Н. изкъртил стената в коридора и поискал авансово заплащане за труд, като на същата дата - 29.03.2018г., св. Т. дал на поде. Н. 100 лева. В този ден подсъдимият бил придружен от момче, което представил като В. - син на жената на подсъдимия.

На 30.03.2018г. св. М., който пребивавал в апартамента на св. Т., чул шум и видял поде. Н. полегнал до торба с гипс, който обяснил, че паднал от стълбата и може би си е счупил ключицата. Св. Т. разбрал за случилото се и отишъл в „Пирогов“, за да види какво се е случило с подсъдимия. М. Н. поискал от Т. 17 лева за рентгенова снимка, които св. Т. му дал. Впоследствие обяснил на св. Т., че има травма на ключицата. След този ден подсъдимият М. Н. повече не се появил в апартамента на св. Т.. По телефона обяснявал, че не може да работи, защото е контузен, трябвало ла се оперира, като на неустановена дата през 2018г. св. Т. дал на поде. Н. 200 лева, които подсъдимият му поискал за операция!

На 28.05.2018г. св. В. Т. подал жалба в 01 РУ-СДВР.

Въззивната съдебна инстанция е съгласна с изводите на районния съд, че доказателствата по делото изцяло подкрепят изложените фактически изводи, в каквато насока СРС е направил съответен доказателствен анализ.

Районният съдия е съпоставил показанията на всеки един от разпитаните по делото свидетели и оглед на тяхната достоверност, базирайки се на тяхната вътрешна убедителност, изводима от логичността, последователността и съответствието им е останалия по делото доказателствен материал. Поради това, липсва едностранчивост във възприемането на едни показания и голословно отхвърляне на други. Напротив, видно от мотивната част на изложението на СРС, същият е дал ясен и недвусмислен отговор на въпросите относно относимостта и логичността в показанията на всеки един от разпитаните свидетели като е обособил няколко групи свидетелски показания.

В показанията си свидетеля В. Т. (частен обвинител) е заявил, че подсъдимият в изпълнение на направената между двамата уговорка за ремонт в апартамента на свидетеля е работел в същия апартамент от 11,00ч. до 13,00ч. в рамките на няколко дни. Че подсъдимият е работил в апартамента потвърждава в показанията си и св. Т.а, която заявява, че когато подсъдимият е идвал, винаги в апартамента е имало някой, който му е отключвал. Същото обстоятелство се потвърждава и от показанията на свидетеля М., племенник на частния обвинител, който е живеел в инкриминирания период в жилището на частния обвинител. Той също заявява, че подсъдимият е идвал и е извършвал ремонтни дейности, но е прекарвал малко часове в това.

Горните показания са напълно логични и кореспондират помежду си относно обстоятелството, че подсъдимият е започнал извършването на уговорените ремонтни работи. Тоест, несъстоятелно е твърдението на повереника на частни обвинител, че по делото не са събрани доказателства за това подсъдимият изобщо да е извършвал ремонтни дейности в апартамента на доверителя й. Напротив, от цитираните показания се установява именно този факт. Установява се също и недоволството от страна на частния обвинител и неговите близки относно качеството и сроковете на тези ремонти дейности.

В този смисъл настоящата въззивна инстанция напълно споделя правните изводи на СРС, че в конкретния казус са налице облигационни отношения между подсъдимия и частния обвинител, които не са се развили според очакванията на едната страна, а именно частния обвинител. Правилно е отбелязал първоинстанционният съд, че устният договор за изработка, сключен между св. Т. и подсъдимия, е типичен облигационен договор за изработка и неизпълнението по този договор може да доведе до гражданскоправна, но не и до наказателна отговорност за подсъдимия, нито пък до осъществен състав на престъплението измама. Това е така, доколкото от доказателствата по делото не се установи наличие на изначална липса на намерение на подсъдимия да извърши ремонта. Напротив, по несъмнен начин се установи, че подсъдимият е вършил определена ремонтна работа и

частният обвинител е имал претенции относно качеството ѝ и бързината ѝ, а впоследствие и относно крайното ѝ изпълнение.

С оглед на гореизложеното въззивният съдебен състав напълно се солидализира с изводите на проверявания съд относно липсата на осъществен състав на престъпление както от обективна, така и от субективна страна, поради което и първоинстанционният съдебен състав правилно на основание чл. 304 от НПК признал за невинен подсъдимия М. Н. като го е оправдал изцяло по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 211 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 29 ал. 1 б. А и Б от НК.

А с оглед на така постановената присъда правилно на основание чл. 190, ал. 1 НПК е постановил направените по делото разноси да остават за сметка на държавата.

При цялостната извършена на основание чл. 313 от НПК служебна проверка на присъдата въззивният съд не констатира нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата.

Воден от горното и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 10.05.2023г., постановена по НОХД № 13932/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____